

Sygn. akt II UK 102/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogusław Cudowski

w sprawie z wniosku J. G.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w W.
o emeryturę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 24 czerwca 2013 r.,
skargi kasacyjnej wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 20 czerwca 2012 r., sygn. akt III AUa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
przyznaje pełnomocnikowi z urzędu radcy prawnemu K. Ż.
od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] kwotę 120 zł
(sto dwadzieścia) powiększoną o stawkę podatku od towarów
i usług tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z 20 grudnia 2012 r. Zarzucono naruszenie: 1) art. 382 k.p.c., 2) art. 385 k.p.c., 3) art. 233 § 1 k.p.c., art. 228 k.p.c., art. 328 § 2 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c., 4) art. 184 ust. 1 w związku z art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Skarga ma być oczywiście uzasadniona. Podniesiono mianowicie, że „w stanie faktycznym niniejszej sprawy powód faktycznie wykonywał pracę w szczególnych (szkodliwych) warunkach. Opierając się na orzecznictwie Sądu Najwyższego dotyczącym tej materii stwierdzić należy, że w pierwszej kolejności ocenie Sądu winien podlegać charakter, rodzaj i warunki, w jakich wykonywana była praca przez powoda. Skoro mimo tego Sąd II-instancji całkowicie pominął dokonanie analizy sprawy pod tym kątem, to zdaniem skarżącego wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jako oczywiście uzasadnionej jest w pełni uprawniony, tym bardziej, że wskazane argumenty znajdują wprost poparcie w orzeczeniach Sądu Najwyższego, z których bezspornie wynika, że kwestia nazwy stanowiska pracy oraz dokumentacji dotyczącej pracownika są wtórne, gdyż kluczowa pozostaje analiza charakteru i rodzaju pracy faktycznie wykonywanej przez pracownika”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze okoliczności uzasadniające przyjęcie jej do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie (postanowienie SN z 16 maja 2008 r., I UK 16/08, LexPolonica nr 3058328).

Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi, stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia (art. 398¹³ § 2 k.p.c.). – postanowienie SN z 25 lutego 2008 r., I UK 339/07, LEX nr 453109.

W sprawie ustalono natomiast, że wnioskodawca w toku postępowania przed organem rentowym, jak również w czasie postępowania sądowego nie przedstawił wystarczających dowodów potwierdzających jego pracę w warunkach szczególnych. Sąd Okręgowy powołał biegłego sądowego z zakresu BHP, badania wypadków, oceny ryzyka zawodowego, przestrzegania przez pracodawcę prawa pracy w celu ustalenia, czy wnioskodawca wykonywał pracę w szczególnych warunkach.

Sądy uznały, że wnioskodawca w okresach od 3 czerwca 1976 r. do 30 czerwca 1981 r. oraz od 1 marca 1989 r. do 31 sierpnia 1991 r. nie wykonywał pracy w szczególnym charakterze lub w szczególnych warunkach. Swoje ustalenia

Sąd Okręgowy oparła na opinii biegłego i zgromadzonym materiale dowodowym. Wnioskodawca nie otrzymał od pracodawcy świadectwa pracy poświadczającego pracę w warunkach szczególnych w spornych okresach. Z akt osobowych wnioskodawcy wynika, że nie otrzymywał on dodatku za pracę w warunkach szczególnych. Zdaniem biegłego na stanowisku pracy napraw przepływomierzy rtęciowych nie występowały normatywne przekroczenia stężenia oparów rtęci.

Również w okresie od 16 października 1972 r. do 29 lutego 1976 r. wnioskodawca pracując w Instytucie [...] Oddział w W. na stanowisku starszego laboranta, nie pracował w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Brak jest jednoznacznych dowodów potwierdzających taką okoliczność. Również w tym przypadku wnioskodawca nie posiada świadectwa pracy w szczególnych warunkach za ten okres.

Nie spełnia wymagania z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. powołanie się na to, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona bez jakiegokolwiek motywacji takiego twierdzenia (postanowienie SN z 17 sierpnia 2007 r., I UK 125/07, niepubl.).

W zakresie kosztów Sąd Najwyższy miał na względzie art. 102 k.p.c.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.